

Crítica

Col·loquis

★★★★★

Fundació Suñol
Fins al 3 d'octubre

Presentar la col·lecció d'un museu, una fundació o una institució d'art amb fons és tot un tema. La selecció dels artistes i les obres, la disposició a les sales i, bàsicament, el motiu que ho justifiqui, tot és un *pack* que fa trencar el cap a més d'un directiu. El Centre Pompidou de París, per exemple, acostuma a fer-ho per la via cronològica o temàtica: ja sigui la dona, el moviment o la destrucció en art, la idea és escollir un tema fàcil de digerir per a un públic ampli (i això que el públic francès és molt més diversificat i està bastant més acostumat a anar de museus que el nostre...). El MACBA, en canvi, ho dèiem fa poc des d'aquí, opta per ser més conceptual –però no per aquest motiu més críptic–, i enguany ha proposat un recorregut pel temps i les formes artístiques que busca fer partícip l'espectador.

Entre aquests dos casos, hi ha una infinitat d'altres opcions, com la que ha escollit la Fundació Suñol amb la seva sèrie de *Col·loquis*, dotze diàlegs entre vint-i-quatre obres d'artistes de tècniques, estils i motivacions sovint pròxims, tot i que no sempre sigui així. Perquè algunes es parlen des de l'empatia, com el surrealisme oníric que comparteixen les tintes xineses sobre paper de Salvador Dalí i Joan Ponç, o la fragmentada abstracció de Sean Scully i Juan Uslé, o l'univers geomètricament poètic d'Alexander

Calder i Joan Miró, malgrat que en un prengui forma de mòbil i en l'altre de pintura. D'altres, en canvi, no fan més que assenyalar la dissemblança. Un contrast que pot venir de base, com les composicions diametralment oposades de Shichiro Enjoji i Luis Gordillo (laberíntic versus rectilini), o pot partir d'un mateix motiu per fer-ne la seva particular versió. Així, per exemple, la cadira amb punxes de filferro de Jaume Xifra conversa amb la butaca de bronze d'Antoni Tàpies, la *Jambe* escanyolida i rugosa d'Alberto Giacometti contrasta amb el suau i tou *Peu* de Joan Rom, mentre es pot fer un petó des de la pinzellada apassionada de Manolo Quejido fins a la línia mesurada de José Jardiel.

Un diàleg interessant

Les relacions són precises però infinites, i aquesta és la gràcia de la mostra, que indaga en aquella noció tan complexa que és l'estil. La mirada de l'artista i la seva materialització esdevenen temes centrals en els papers de Zush-Evru i José Noguero: mentre un ho cobreix tot d'ulls, l'altre dibuixa figures cegues. Ara bé, visions i diàlegs no són cosa només de l'art figuratiu. Si el diptic de Luis Gordillo insisteix en la línia que separa dues siluetes, el bronze *Colloquio* de Pietro Consagra ens recorda la possibilitat de fer parlar dos cossos abstractes. En aquesta rica paradoxa se situa la interessant proposta d'una fundació que fa parlar algunes peces de la seva col·lecció. –Joana Hurtado

El 'Peu' tou de Joan Rom contrasta amb la 'Jambe' de bronze de Giacometti.

ARTS SANTA MÓNICA

SETEMBRE-NOVEMBRE 09

23 SETEMBRE - 29 NOVEMBRE 2009

FREQÜÈNCIES
EUGÈNIA BALCELLS

23 SETEMBRE - 10 GENER 2010

FOTOGRAFIA,
ASSAIG,
COMUNICACIÓ
MIREIA SENTÍS

28 OCTUBRE - 29 NOVEMBRE 2010

TALENT LATENT
LA NOVA GENERACIÓ
DE LA FOTOGRAFIA

28 OCTUBRE - 10 GENER 2010

EL CAMP
DE CONCENTRACIÓ
DE BRAM, 1939
AGUSTÍ CENTELLES

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Militans de Comunicació

ARTS SANTA MÓNICA / LA RAMBLA 7 / 08002 BARCELONA / T 93 3162810
DIMARTS A DIUMENGE 11.00H-21.00H / DILLUNS TANCAT
ENTRADA LLIURE / ENTRADA LIBRE / FREE ENTRY
<M>L3 DRASSANES, <P> BICING / WWW.ARTSSANTAMONICA.CAT

HITJANS COL-LABORADORS:

CATALUNYA RÀDIO, LA VANGUARDIA, VELARTE, ARCA

INSTITUCIONS ACADÈMIQUES COL-LABORADORES:

LABAD, INSTITUT D'ART I CRÍTICA, INICIU UMB, UFB